

Beköszöntő

Kedves Tagok,
Tisztelt Érdeklődők!

2009. harmadik negyed-
évében alacsonyabb „for-
dulatszámom” pörgött a
klubélet. A nyári szabad-
ságotól sem felejtettük el
azonban a negyedik negyed-
évre való felkészülés feladatait,
amelyek már most sok
erőfeszítést követeltek tag-
jainktól:

- Október 2-án hajó-
modell- és makett-ki-
állítás lesz a budapesti
EUROPARK bevásárló-
központban.
- Október 3-4-én sor kerül
a Történelmi Vitorlásha-
jó-Makettezők Országos
Találkozójára házigazda
tagtársunk, Pálvölgyi Jó-
zsef.
- Október 17-18-án a Ste-
fánia Palotában megnyí-
lik a szomáliai kalózok
elleni NATO-hadművele-
teket bemutató tárlat-
unk.
- Október 25-26-án Bécs-
ben képviseljük egy ka-
mara-kiállítással a ma-
gyar tengerész-hagyó-
mányokat.
- November 20-án pedig
megnyílik a 2010 január
31-ig látogatható osztrák-
magyar hajózástör-
téneti kiállításunk, a-
mely megszervezésére
a Hadtörténeti Intézetől
Kaptunk felkérését.

Tartalom

Az elnökség ajánlja	1
Kiállításaink	2
Szervezeti hírek	3
Ajánló	4

AZ ELNÖKSÉG AJÁNlja

A nyári hónapok a szabadságolás ellenére sem teltek eseménytelenül klubunk életében. Izgalmas előadá-
sokat hallgathattunk meg a korai észak-európai vitorlások és – már a jövő évi Múzeumok Éjszakájára ké-
szülve – a magyar hajóépítés történetéből, valamint megkezdtük a felkészülést a 2009. utolsó negyedévében
esedékes programjainkra, amelyek közül most az októberi Stefánia Makett Kiállítást és Versenyt ajánljuk
kedves Olvasóink figyelmébe. A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező
Klub társszervezésében megrendezésre kerülő esemény ad otthont a „60 éves a NATO, 10 éve a NATO-
ban” c. időszaki kiállításnak is (2007. október 17-18.), amelyen bemutatjuk a NATO tengeri haderő részvétel-
ét a szomáliai kalózok elleni akciókban.

VIII. BOLYAI MAKETTÉPÍTŐ KUPA ORSZÁGOS MAKETT KIÁLLÍTÁS ÉS VERSENY

A Bolyai Makett Klub Egyesület, Honvédség és Társadalom Baráti Kör,
Stefánia Kulturális Központ, TIT Hajózástörténeti Klub rendezésében

2009.10.17. - 2009.10.18.
STEFÁNIA PALOTA

Hely: 1143 Budapest Stefánia út 34.

Makettek nevezése a versenyre, regisztrálása kiállításra:
2009. Október 17. szombat: 08.00-13.00h.
A belépés és nevezés ingyenes

A rendezvény megnyitása:
2009. Október 17. szombat 13.00h.

A rendezvény megtekinthető:
2009. Október 17. szombat: 08.00-18.00h.
2009. Október 18. vasárnap: 08.00-15.00h.

A rendezvény zárása, eredményhirdetés és díjkiosztó:
2009. Október 18. vasárnap: 15.00h.

Börze:
2009. Október 17-18. a rendezvény nyitva tartása alatt.

Programok:
NATO kiállítás, makett kiállítás, látvány makettezés

Bővebb Információ: verseny.bolyaimk.hu

60 ÉVES A NATO, 10 ÉVE A NATOBAN

Kommunikációs
és Toborzó
Főosztály

Expediens Kft.

Pro-Start Model
Kft

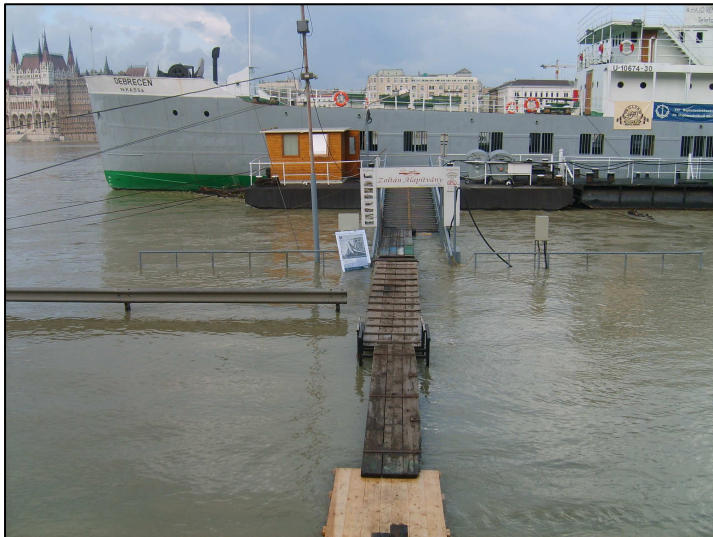

Formatex Kft.

Szikla-Főnix Kft.

ÁRVÍZ JÚLIUSBAN

A Múzeumok Éjszakáján a „Debrecen” (ex-„Kassa”) fedélzetén a „Bödöncsónaktól az atomjégtörőig” címmel megnyitott nagyszerű hajózástörténeti kiállításunk áthúzódott a harmadik negyedévre is. A kiállítás utolsó hetében a látogatók dolgát megehezítette az egyre emelkedő vízszint, míg a Duna végül teljesen elzárta a vendégek útját, akik csak a Batthyány-téri partfalnak támasztott létrán tudtak lejutni a pallókból rögtönzött hajóhídra, s arról a kiállítótérbe. Ebben az időben valóságos „velencei” élet folyt a kiállításon, hiszen ez a körülményesség az egyébként is érdeklődő hajóimádókon kívül azok érdeklődését is felcsigázta, akik csak létrára szerettek volna mászni. A Duna ebben az időben, ha lehet még több uszadékot hozott magával, amelyet felhalmozott mindenütt a hajó körül, ahol minden megakadt a kikötéshez használt kábelekből, kormánylapátban, hajócsavarban. A „Debrecen” (ex-„Kassa”) és a mellé kikötött „Sopron” legénységének bőséges feladatot adott ennek a – nemritkán még hűtőszekrényt is szállító – szennyáradatnak az eltávolítása. A kiállítás bontására július 11-12-én került sor.

JUBILEUM ZEBEGÉNYBEN

Július 12-én vasárnap ünnepelte 25. éves fennállását a Zebegényi Hajózási Múzeum. Alapítója Farkas Vince hajóskapitány több évtizedes gyűjtőmunkával és saját készítésű tárgyaival 1984. július 12-én a saját házában hozta létre a kiállítást, amely a fatörzstől a XIX. századi teaszállító klipperig és a XX. századi modern hadihajóig mutatja be a hajózás történetét, a hajókészítéshez használt ősi szerszámokkal, a történelmi vitorlások korából származó gallion-figurákkal, a különböző népek kultúráját idéző totemoszlopokkal, maszkokkal, varázslóbotokkal, faragásokkal és fegyverekkel, egyéb használati tárgyakkal együtt. Az évfordulón barátok, vendégek és művészek verssel, hegedű és kürtművekkel köszöntötték Farkas Juditot, az alapító Farkas Vince lányát és örökösét, a Múzeum jelenlegi üzemeltetőjét. A gyűjtemény folyamatosan gyarapodik, amihez klubunk is hozzájárult, amikor a Múzeumnak adományoztuk a Múzeumok Éjszakájára készített hajózástörténeti tablósorozatunkat, amelyet a hamarosan új helyszínre, Nagymarosra költöző tárlat új csarnokában is felhasználhatunk majd. Az adomány mellett Klubunk emléklappal köszönte meg a zebegényi múzeumnak a Múzeumok Éjszakája alkalmából berendezett kiállításunk megszervezéséhez nyújtott segítségét.

KOSZORÚZÁS A HADIKIKÖTŐBEN

A Magyar Honvédség 1. számú Tűzszerész és Hadihajós Zászlóalj állománya minden évben megemlékezik a kiképzés közben elhunyt bajtársokról. A kikötőben álló emlékmű megkoszorúzásán a hagyományoknak megfelelően az egység parancsnoksága mellett különböző társadalmi- és civil szervezetek is részt vesznek. A Magyar Tengerészek Egyesülete, a Cs. és Kir. Dunaflozilla Egyesület hagyományőrzői, a Magyar Honvédség Budapesti Nyugállományúak Klubja és a Csepeli Modellezők mellett a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező Klub is elhelyezte koszorúját az elesettek emlékére. Klubunkat Bicskei János titkár képviselte az eseményen.

A kegyelet-teljes ünnepség után a honvédség családi napot rendezett, amelyet a támogató civil szervezetek programjai is gazdagítottak. A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező Klub makett-kiállítással és látvány-makettezéssel járult hozzá a rendezvény sikeréhez. A kiállításon a klub részéről bemutatásra kerültek Varga János (Ubul) angol, német és amerikai naszádjai és partraszálló-járművei, valamint a Pelikán Modellező Klub részéről Szabó Imre alkotásai. A rendezvényt a makettezők versenye kísérte.

A hadikötőben tartott családi napon bemutatott makettek: fent Varga János német aknaszázadja (az idei mosonmagyaróvári verseny ezüstérmese, a zsűri különdíjasa), és egy amerikai deszant-jármű. A klubtagok alkotásai mellett több társ szervezet – például a Pelikán Makettklub – tagjainak alkotásait is bemutatták, de makett-versenyre és egyéb látványos programokra is sor került. Jobbra: A rendezvényen a látvány-makettezők is bemutatják tudásukat. Csatlakozott hozzájuk Szűcs Imre is, aki a helyszínen folytatta fából készült „Golden Hind”-jének építését. Az építés fázisait és a kész alkotást az érdeklődők egyébként megtekinthetik a www.hajomakett.hu honlapon.

TENGERÉSZ EMLÉKEK BAJÁN

Szeptember 18-án nyitotta meg Maurer Péter a MATE rendes- és Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező Klub tiszteletbeli tagja az édesapja, a „Viribus Unitis” csatahajó egykori kormányosa által összegyűjtött képeslapokat, fotókat bemutató 14. kiállítását Baján. A tárlatot tagunk, az osztrák-magyar hadihajók modelljeinek lelkes és hozzáértő építője, Dr. Hűvös Ferenc 1:100 méretarányú, távirányítású modelljei egészítették ki, illetve tették még látványosabbá. Ferenc a helyszínen a helyi televízió számára egy rövid interjúban számolt be a hajók történetéről és a modellépítés műhelyitkairól.

A kiállításról készült képriport megtekinthető a <http://mateinfo.hu> honlapon.

2009. július 19-én hosszan tartó súlyos betegség után elhunyt Schmidt Lajos, a működő gőzgéppel hajtott hazai hajómodellek építőinek korelnöke. Halála súlyos veszteség a hazai hajómodellezésnek. A modellezőtől kollégája, Velintinyi Gyula tagtársunk megemlékezésével búcsúzunk.

Fiatalkori álmom valósult meg körülbelül három évvel ezelőtt, amikor hosszas telefonos nyomozás után eljutottam Schmidt Lajos bácsihoz, aki egyik modellezőtársam szerint is a gőzhajó-modellezés doyenje. Lakásán fogadott egy megbeszélit időpontban. Előadtam, hogy én is szeretnék egy működő gőzgéppel ellátott hajómodellt építeni. Említettem, hogy réges-régen a magam elképzelése szerint készítettem egyet, de aztán a kazánnál elakadtam, nem tudtam, mivel, hogyan üzemeljen.

Lajos bácsi csak mosolygott, de aztán elővett egy vaskos dossziét, ami tele volt tervrajzokkal.

– Na, ezt ajánlom! – mondta.

Munkám során, amikor többször elakadtam, Lajos bácsi mindig készséggel, nagy türelemmel igazított el. Nem tudom elfelejteni egyik a mondását, miszerint:

– Gyula! Meg kell tanulni gőzül gondolkodni!

Több elrontott – Lajos bácsi tanácsa alapján – újragyártott alkatrész beépítésével végre elkészült az új lapátkerékes modell. Lajos bácsival együtt alig vártuk már a próbautat. Látszott rajta, hogy szinte jobban örült neki; mintha ő építette volna. De csak annyit mondott:

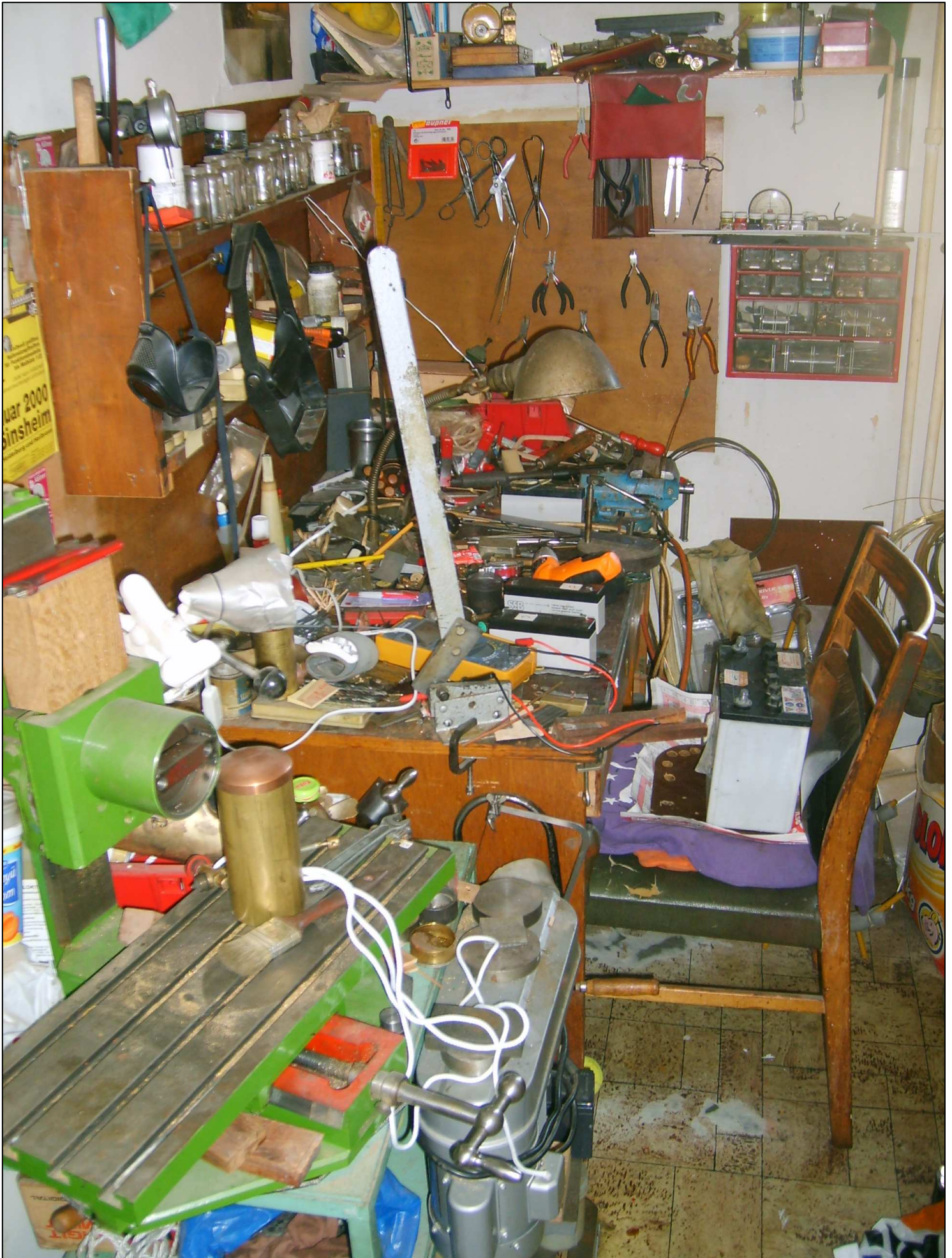
– Szépen siklik!

Többek között ezek az emlékek jönnek elő, amikor szeretett Lajos bácsira gondolok, aki a hazai gőzhajó-modellezés doyenje volt. Isten nyugosztalja békében!

Valentinyi Gyula

Az egyik mestermű (lent) és a műhely, ahogy a mester hagyta (túloldalt).

Polai anziksz

Idén nyáron a szabadságolások miatt a klubélet leginkább a havi előadásokon működött. Akadt azonban példa arra, hogy a nyaralók még a szabadságukat is felhasználják arra, hogy felkeressék a magyar hajózástörténeti múlt történelmi helyszíneit. Így tett Pásztói Róbert tagtársunk is:

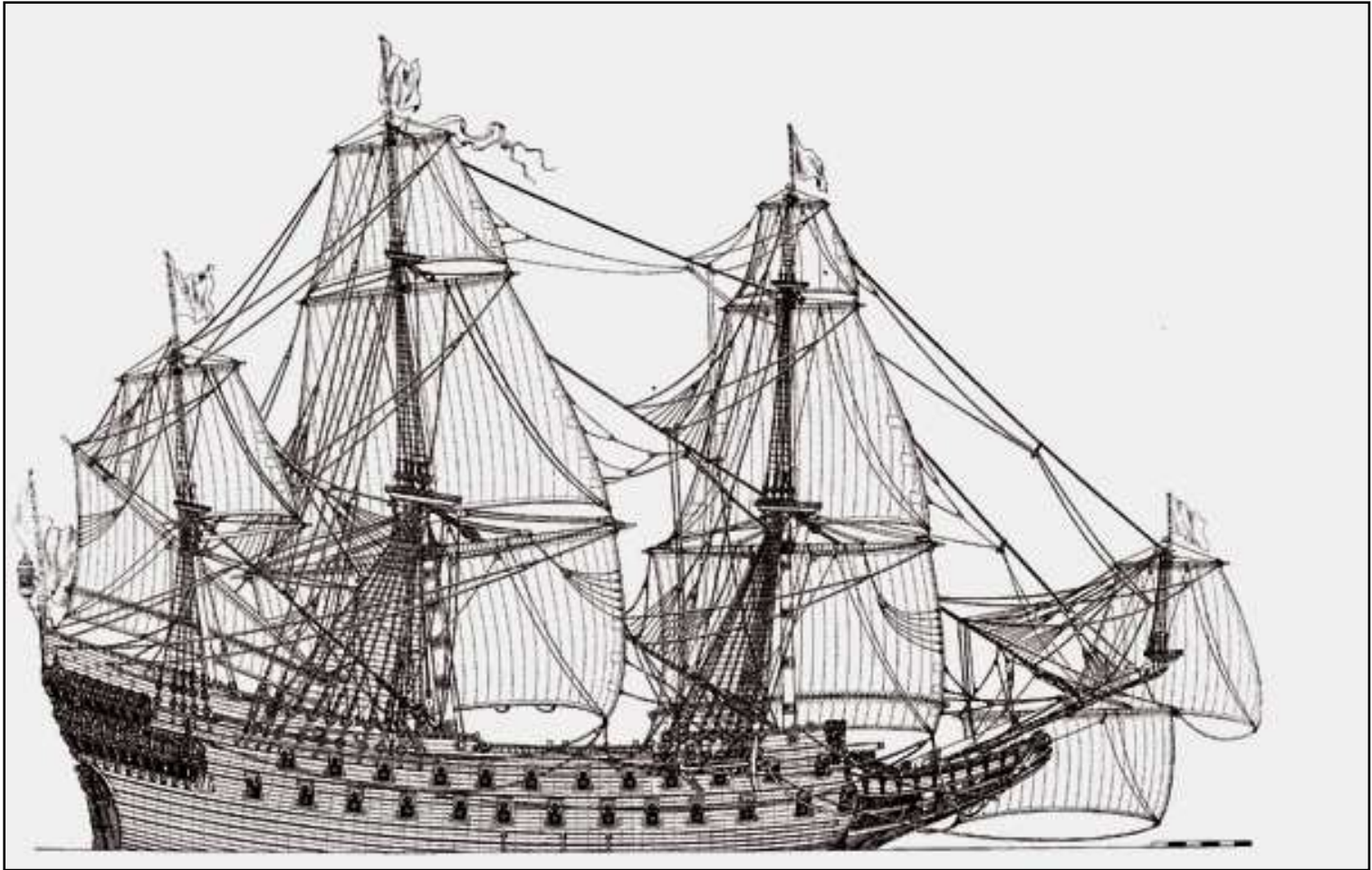
Immáron sokadik éve van szerencsém Pola „monarchiás” nevezettségű dr. Balogh Tamás társaságában végiglátogatni. Olyan gyöngyszemeket sikerült felkeresni, mint a polai erődrendszer, mellyel remélhetőleg könyv alakban is találkozhatunk majd Balogh Tamás tollából. Több száz fotóval, számos videóval térképeztük fel több év alatt e jeles helyszíneket. Örömmel nyugtáztuk, hogy a horvátok is kezdik értékén kezelni a Monarchia építészeti emlékeit. Eufórikus hangulatba kerültünk, amikor felfedeztük, hogy teljesen felújították a Hidrográfiai Állomás (Hydrographischen Amt der K.u.K. Kriegsmarine) épületét, illetve ami megmaradt belőle. Az ott készült kisfilmet hamarosan a klubtagoknak is bemutatjuk. Az épületben jelentős csillagászati klubélet folyik és egy kitűnő kis „házi” kiállítást is összeállítottak. Sajnos a tengerésztemető állaga évről-évre romlik, bár több nemzet fiai igyekeznek rendben tartani, többek közt a helyi magyarok. Igyekszünk minden évben végigfotózni a síremlékeket és állagfelmérést végezni. Tavaly több sírt megrongáltak vandálok, bár a temetőt őrzik és éjszakára bezárják. Hasonlókat írhatok a K.u.K. Maschinenschule épületéről, itt grafitik csúfítják el az épületet, a Fort Punta Christo erődöt sem a legjobb célokra hasznosították, de legalább valami állagmegőrzés-felét tapasztaltunk és legalább látogatható, bár nekünk két hetünk ment rá, mire rátaláltunk mivel csak monarchiás térképeken szerepel és lakatlan erdős helyen található. Fontos része látogatásainknak, hogy a K.u.K. Kriegsmarine horvátországi szerelmeseivel is ápoljuk a kapcsolatokat. Minden évben többször találkozunk Sergio Gobboval a novigradi Gallerion múzeum tulajdonosával és igyekszünk „viribus unitis” feltámasztani az egykori flotta nemzetközi szellemiségét. Ennek jegyében talán már jövőre a komáromi erődben időszaki kiállításon üdvözölhetjük a jeles múzeumalapító gyűjteményének egy részét.

Pásztói Róbert

A volt K.u.K. Hydrographischen Amt csillagdájának megmaradt baloldali épületszárnyát idén újították fel (fent). A bent működő csillagászklub vezetője szívesen látott bennünket és mindent megmutatott a pincétől a padlásig (középen). Végül Novigradba utaztunk Sergio Gobbohoz (lent).

Látogatás a stockholmi Vasa Múzeumban

A XVII. századi „Vasa” a világ egyetlen, épségen fennmaradt hadigallionja. Különleges értékét az adja, hogy, amit a hadigallionokról ma tudunk, azt javarészt e hajó elemzése alapján tudjuk (furcsa ellentmondás, mert ez a hajó selejt, hisz elsüllyedt). A „Vasa” azonban nemcsak emiatt fontos: a hajót díszítő több száz faragott szobornak és 95%-ban eredeti állapotában megőrzött szerkezetének köszönhetően is joggal tartozik a világ leggyakrabban látogatott turistalátványosságai közé – a hajó így nemcsak technikai és történelmi kuriózum, hanem kiemelkedő művészettörténelmi emlék is. A „Vasa” ma egy kifejezetten a hajó bemutatása céljából épült stockholmi múzeumban látható, ahol széles választékkal rendelkező ajándékbolt, luxusétterem és kilenc kapcsolódó kiállítás is helyet kapott. A „Vasa” történetét részletesen bemutató dokumentumfilm tizenhat nyelven tekinthető meg. A Vasa Múzeum Skandinávia leglátogatottabb múzeuma. Az ott látottakról ezúttal egy hölgy – Vajda Györgyi számol be (újabb ékes cáfolataként a közkeletű, de teljesen téves sztereotípiának, miszerint a nőket nem érdeklik a hajók). Beszámolója alapján bizton állíthatjuk, hogy már pusztán a Vasa Múzeum kedvéért is érdemes Stockholmba látogatni.

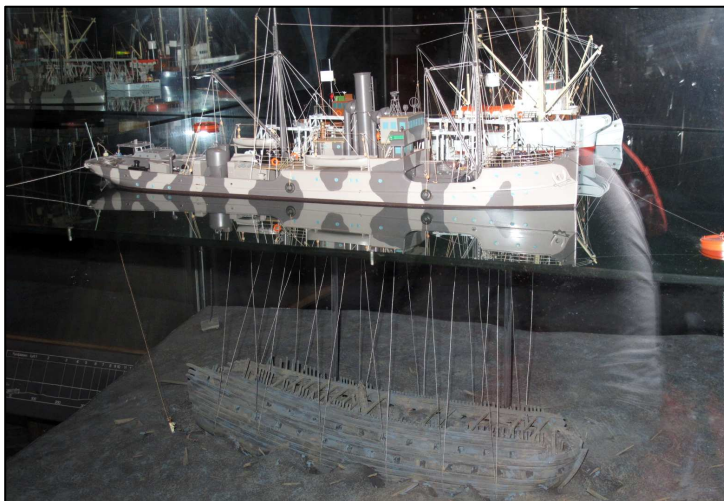
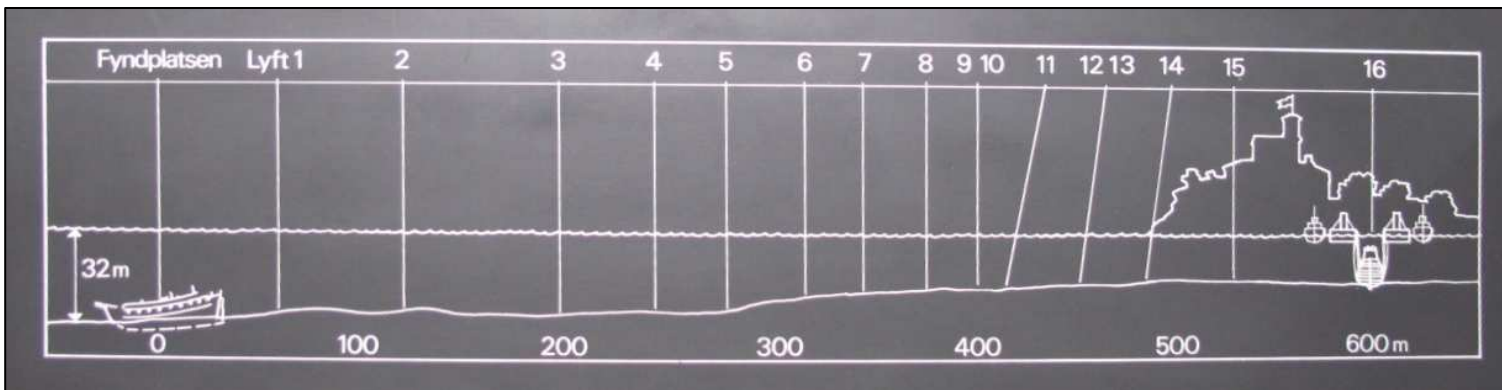
Bár Stockholm nem tartozik a magyarok leggyakoribb úti céljai közé, hiszen távol is van, drága is, azonban aki Skandináviába vetődik, okvetlenül érdemes felkeresnie ezt a várost. Aki pedig érdeklődik a hajózástörténet iránt, az valószínűleg már tudja is, miért. Az egyik szállodai prospektus által Skandinávia legnépszerűbb múzeumaként aposztrofált Vasa Múzeum miatt! „Laikusként” is bizton állíthatom, a legérdekesebb múzeum Stockholmban!

Ha állítólag a legnépszerűbb, akkor valószínűleg többet „tud”, mint más hajózástörténelmi múzeumok a világon. És ez így is van, hiszen a Vasa Múzeumban egy 380 éves, hatalmas hadihajó eredetiben látható! Ez a hajó korának egyik legnagyobbja volt, és az egyetlen fennmaradt XVII. századi hadihajó.

Magán a hajón kívül természetesen sok mindent megtudhatunk a múzeumban a keletkezéséről, koráról, sorsáról és feltárásának körülményeiről is. Mindez azonban azáltal válik érdekessé a hajózás iránt kevésbé érdeklődő átlagemberek számára is, hogy mindeközben folyton a szemünk előtt van maga a valódi hajó. Olyannyira, hogy a múzeumba belépve nem is a tárlatok, hanem maga a hajó az első, ami szembe ötlik; sőt, gyakorlatilag mellbe vágja az embert a félhomályos hangárban kirajzolódó hatalmas alak. Kétnapos látogatásom során több múzeumban megfordultam, de ez volt az egyetlen, ahol engedélyezett a fényképezés. Azonban, akinek ilyen céljai (is) vannak, készüljön állvánnyal (a sötét miatt), és ne lepődjön meg, ha a kiállítóhely mérete és oszlopok szabdalta tere miatt teljes befogású képet a legjobb technikával sem fog tudni készíteni. Aki látott már képeket a hajóról, érti, mire gondolok. Valóban élőben kell látni! A sötétre, akárcsak a hőmérséklet kontrollálására egyébként a hajó állagának megóvása miatt van szükség. Egy helyen azt olvashatjuk, hogy oxigén és fény nélkül, hűvös levegőben a hajó bármennyig megmaradna. Az oxigén-hiány nem biztosítható, a vakuk is állandóan villognak, ezért gyakorlatilag senki nem tudja, meddig lesz látható még ez a kivételes lelet.

A „Vasa” történetéről csak dióhéjban: 1626-ban kezdték építeni II. Gusztáv Adolf király parancsára a nem titkolt céllal, hogy az Északi-tengeren hatalmát kiterjesztő Svéd Királyság flottájának zászlóshajója legyen. (Nevét a svéd királyi családról kapta.) Méretei kimagaslóak voltak – a svéd hadiflotta viszonylatában, de a szó szoros értelmében is! Hiszen 69 m hosszú, és 52 m magas volt (árboccal együtt). Terveit egy híres holland hajóépítő, Henrik Hybertsson készítette. A király parancsára azonban eredeti terveit megváltoztatták, és egy helyett két ütegfedélzetet építettek rá annak érdekében, hogy összesen 64 ágyút helyezhessenek el rajta (ezzel a hajó egymaga több ágyúval rendelkezett, mint az egyik legfőbb riválisnak tartott lengyel flotta összesen). Ezáltal magasabbra került a hajó súlypontja – amelyet mintegy 120 tonnányi, a hajótestben elhelyezett – kőballasztal próbáltak lejjebb húzni. A hajó azonban rendkívül keskeny volt, a galleonokra jellemző magas taffelépítményét pedig még nagyon sok színes és nehéz szobor és súlyos fadaragvány is díszítette.

A katasztrófa a korabeli szemlélő szemével – modell a Vasa Museumban (a szerző felvétele, mint a többi is alább).

A hajó legelső útján, néhány száz métert haladva a kikötőből kifelé a stockholmi öbölben, az első jelentősebb szellőzésre megbillent, ebből még visszaállt, de a másodikra oldalra borult, és nagyon gyorsan, percek alatt elsüllyedt. Kb. ötvenen vesztették életüket. Érdekes, hogy a roncs kiemelésekor csontvázakat is a felszínre hoztak – a tárlat egyik részén bemutatják ezeket és az áldozatokról készült számítógépes rekonstrukciókat is, érdekes leírásokkal az áldozatok valószínű testméreteiről, koráról, egészségi állapotáról, a csontvázak alapján megállapítható betegségeikről. Kis bepillantás a 380 évvel ezelőtti életminőségbe.

A hajó legújabb kori története az 1950-es években kezdődött: egy elhivatott svéd mérnök, Anders Franzén kezdett kutatni a roncs után, melyet 1956-ban talált meg. A tárlat részletesen, makettek illusztrálva mutatja be a roncs kiemelésének folyamatát, amelyet végül 1961-ben koronázott siker. Előtte hat helyen vezettek át kábeleket a hajótest alatt, melyeket bűvároknak kellett – az iszapot emberi erővel átfúrva – áthúzni a hajógerinc alatt. A hajó magasságához és hosszához képest keskeny mivolta, amely anno a vesztét okozta, most szerencsésnek bizonyult, ám a bűvárok dolga így is nehéz volt és veszélyes! A hajótest aránytalansága a laikus számára is könnyen észrevehető a hajó tatját hátulról szemlélve – akár alulról nézünk fel rá, akár egy galériáról szemléljük, a magasságához képest rendkívüli keskenysége mindenhol szembetűnő. A felszínre hozatalt követően a hajót partra vontatták, és rögtön köré építették a ma is otthonául szolgáló hangár-szerű épületet. A hatalmas épületben hét szinten helyezkednek el galériák, ahol a különböző tárlatok helyet kaptak, és ahonnan különböző nézőpontokból szemlélhetjük magát a Vasá-t. Nagyon érdekes például a hajó konzerválását bemutató tárlat. Ezt korábban nem alkalmazott technológiákkal végezték, több évtizeden keresztül, hiszen a múzeum végül csak 1990-ben nyitott meg. A víz-átjárta fa hajótestet polyetelel glicollal (PEG) vonták be, amely anyag lassan, évek alatt kiszorította a vizet a fából. A PEG kívülről fényes, viaszos felületet kölcsönzött a fának. A több ezer, a roncs mellett talált tárgyat pedig szárazjéggel konzerválták. A kiállítás bemutatja azt is, milyenek voltak a hajó és a díszítés eredeti színei, hiszen ma már ebből semmi nem látható – sok volt rajta az aranyozás, és sok sárga, piros, kék színt használtak a festésre. Az eredeti festést egyébként a 4., bejárati szinten kiállított 1:10-es méretarányú modellen lehet megtekinteni. További tárlatok mutatják be a XVII. századi svéd városi életet, valamint a Vasá-nak a fedélzetén zajló mindennapokat is: élethű méretben, fából faragott tengerészek között bujkálhatunk a tiszt szalon és az ütegfedélzet egy külön rekonstruált részletében. Valamikor mindezt az igazi hajón is megtehették a látogatók, de ma már csak a restaurátorok és karbantartók léphetnek a fedélzetre – a galériáról átvezető kis vashíd mindenestre még megvan, és az ember sóvárogva megy el mellett...

A múzeum mindenféle kiszolgáló-helyiségekkel is jól felszerelt. A prospektus szerint itt található Svédország legjobban felszerelt múzeumboltja, és egy elegáns étterem is van. Ami nagyon tetszett, az a skandinávokra oly jellemző, lépten-nyomon tetten érhető gyerek-barát megoldások. A legfelső galérián, orr-fedélzetnek imitált kiszögellésen animátorok foglalkoznak a gyerekekkel, amíg a szülők a múzeumban barangolnak, és van több számítógépes szimulátor is, amelyek előtt ülve az ember állítólag egy XVII. századi vitorlás kormánykerekénél érezhet magát – kisebb viharban. Itt elég nagy volt a tömeg, ezért én nem próbáltam ki.

Végül a gyakorlati tudnivalókról: A Múzeum megközelítése nagyon egyszerű: Stockholm történelmi belvárosától, az ún. Gamla stan-tól keletre, a Djurgården szigeten fekszik. A sziget a modern városközpontból a 44-es és 47-es busszal, vagy a Karlaplan metróállomástól gyalog kb. 15 perc alatt érhető el. A belépőjegy felnőtteknek 2009-ben 95 korona, télen 10-17 óra között látogatható. A múzeum honlapja további információkat tartalmaz: www.vasamuseet.se

Miután a múzeumot megtekintettük, szánjunk időt az ugyanezen a szigeten található Skansenre is, amely a legelső ilyen a világon, igen nagy területen fekszik és nagyon hangulatos.

Vajda Györgyi

A hajótest több mint 300 év után először bukkan a napfényre.

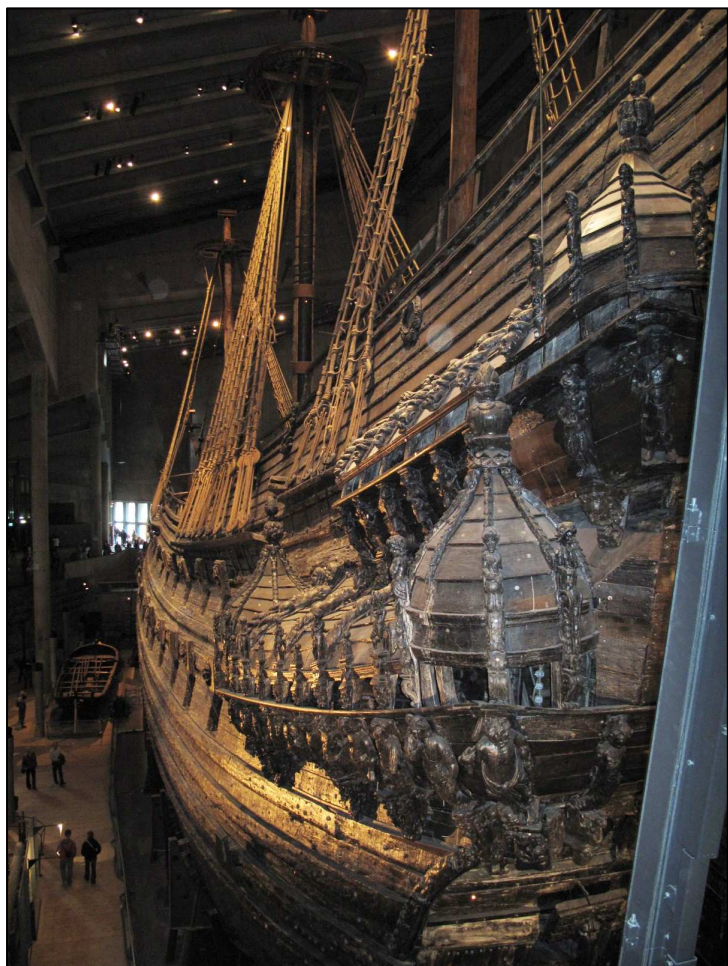
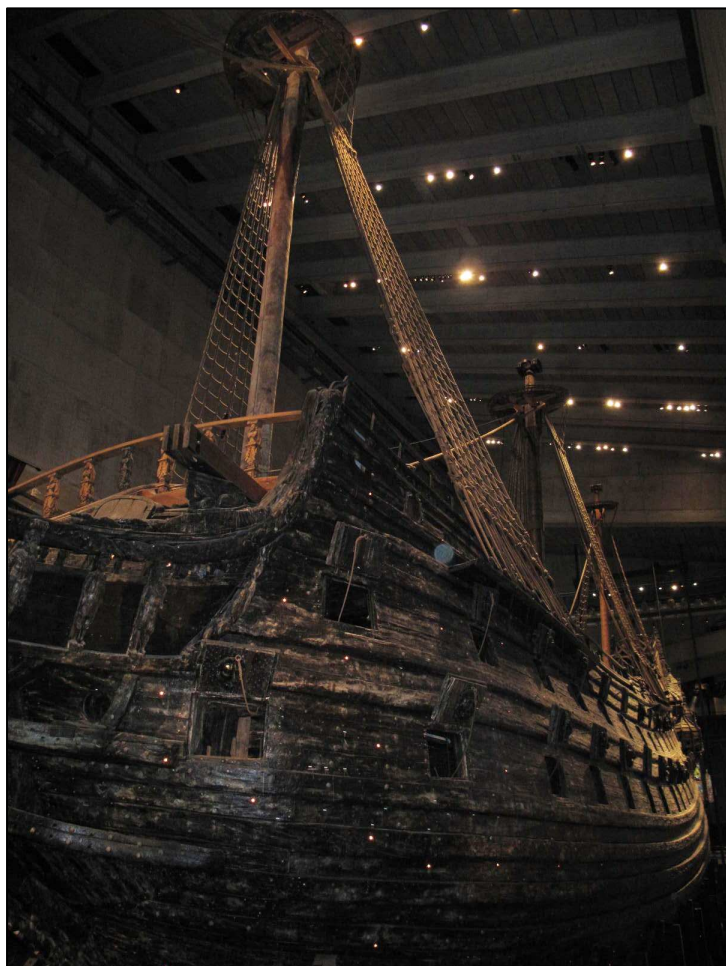
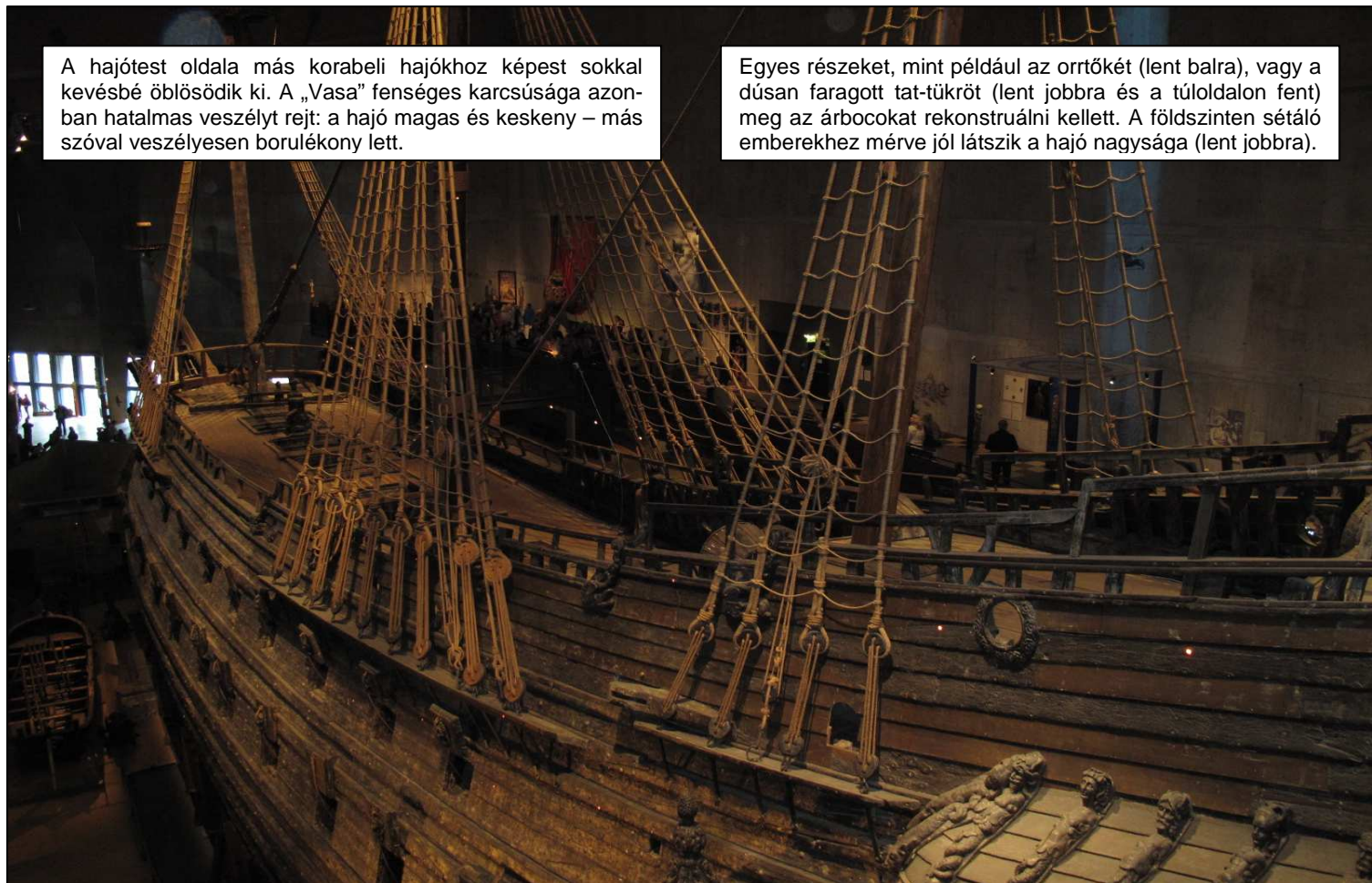
A hajó otthona, az új kiállítótér (lent) és az egyes tárlatok (fent).

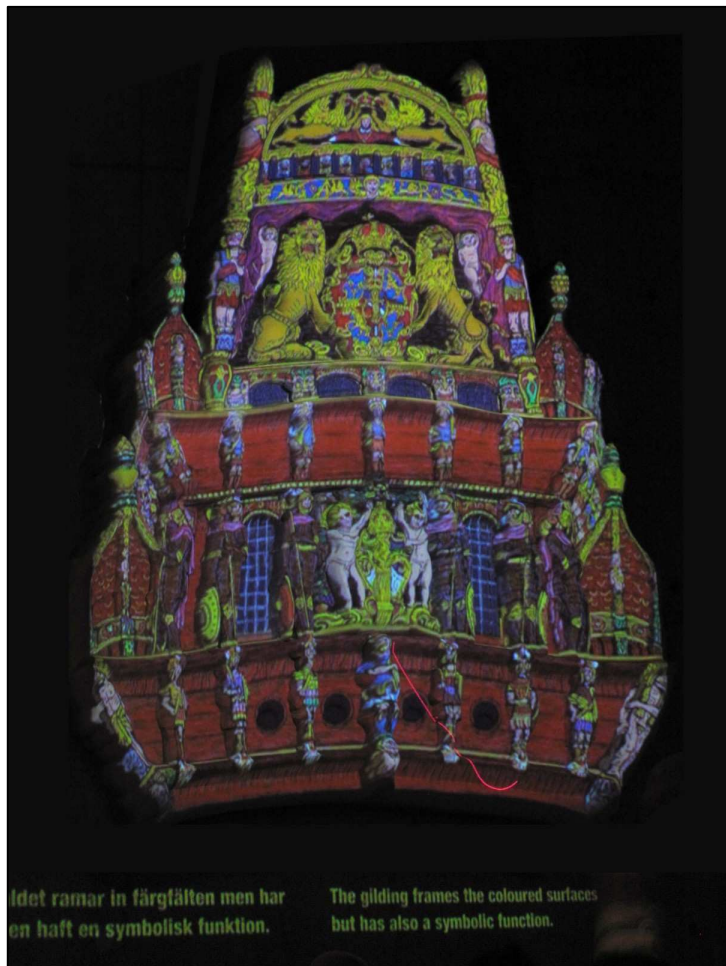
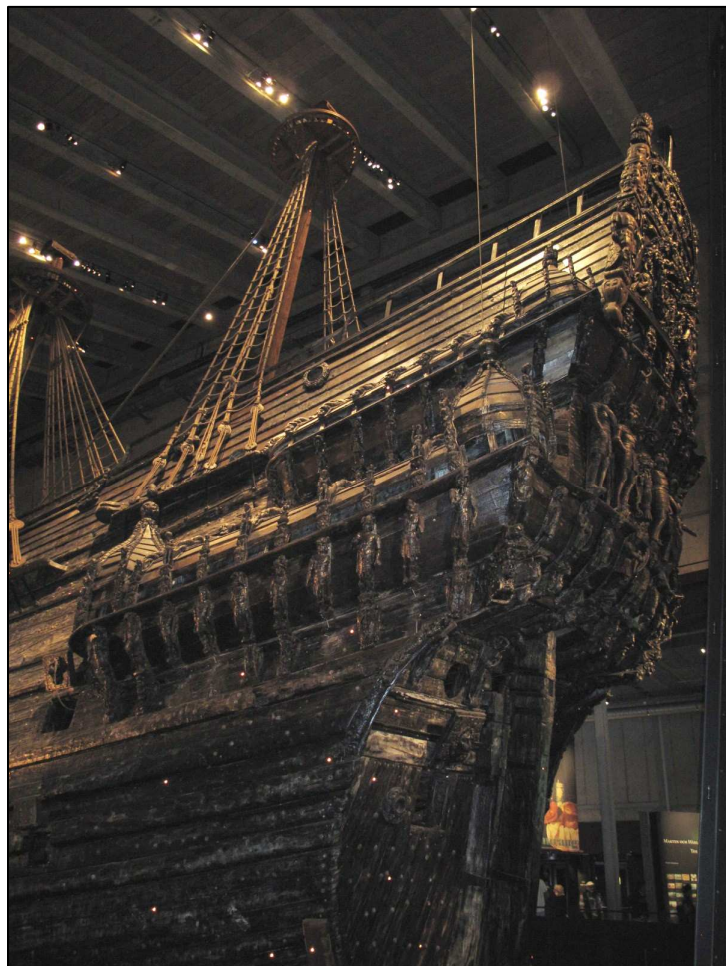

A kiállítócsarnok tetejéből kinyúló „árbocok” imitálják az eredetit.

A hajótest oldala más korabeli hajókhoz képest sokkal kevésbé öblösödik ki. A „Vasa” fenséges karcsúsága azonban hatalmas veszélyt rejt: a hajó magas és keskeny – más szóval veszélyesen borulékony lett.

Egyes részeket, mint például az orrtőkét (lent balra), vagy a dűsan faragott tat-tükröt (lent jobbra és a túldalton fent) meg az árbocokat rekonstruálni kellett. A földszinten sétáló emberekhez mérve jól látszik a hajó nagysága (lent jobbra).

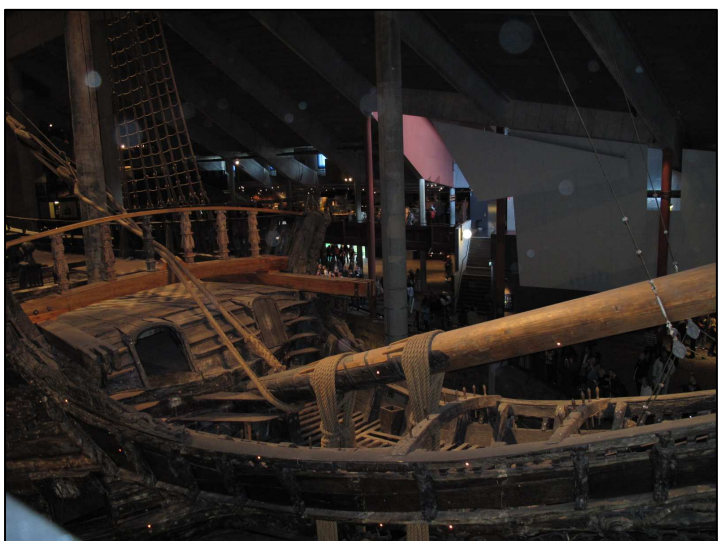
Idet ramar in färgfälten men har en haft en symbolisk funktion.

The gilding frames the coloured surfaces but has also a symbolic function.

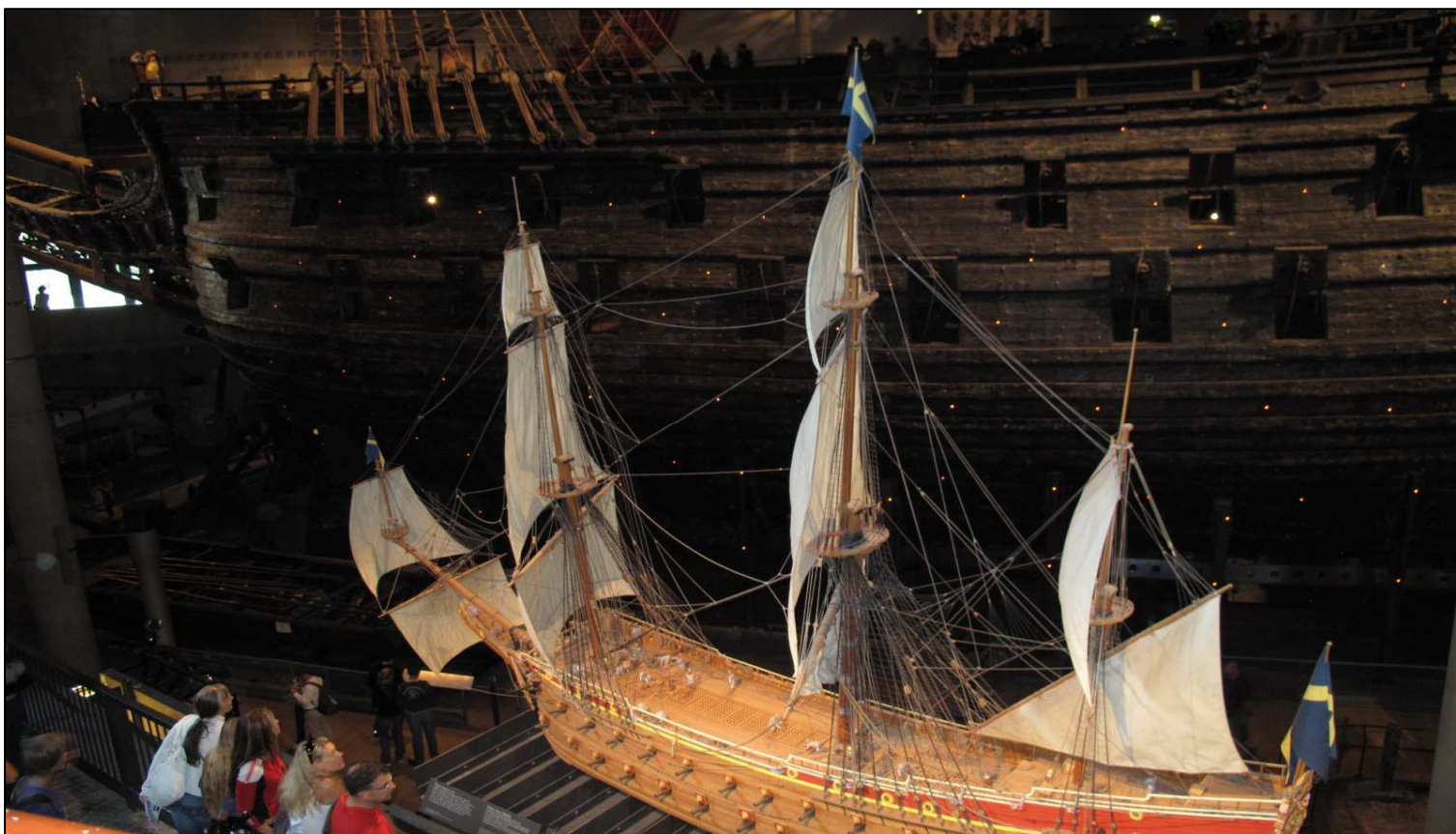
A kétemeletes tatgaléria díszes „oldalzebei” súlyos fagrafványokkal az egyik legfőbb oka volt a súlypont magasra emelésének, amely végül is a hajó süllyedéséhez vezetett.

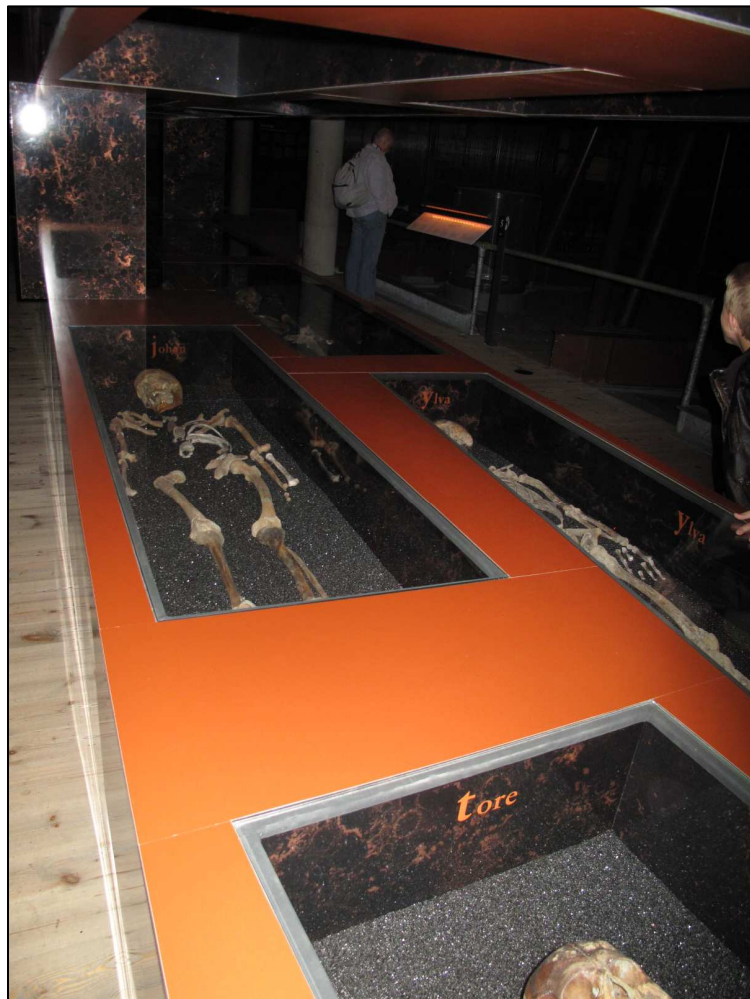
A hajótest és a faragványok természetes alapú festése szinte azonnal elenyészett. Mikrogrammnyi maradványokból évek munkájával rekonstruálták a valószínű felfestést.

A „Vasa” oroslánt mintázó gallionfigurája (balra fent), az orr víz fölé nyúló ácsolata (balra) és a tat-tükör mives faragványai (fent).

A kiállítás egyik legmegrázóbb része a „Vasa” legénységét (fent jobbra és balra) és a hajón végzett napi rutint mutatja be.

A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező Klub 2009 nyarán története egyik legnagyobb kihívásával került szembe: előttünk áll a Császári és Királyi Haditengerészet Egyesülettel való egyesülés és új közös szervezet kialakítása.

A két szervezet tagságában már eddig is szép számmal akadtak olyanok, akik az eddigieknél szorosabb – akár szervezeti összeolvadást is eredményező – együttműködés kialakítását szorgalmazták, hiszen a hasonló, részben azonos tevékenységi körök eleve indokolták, hogy a két rokon szervezet ne gyengítse, hanem inkább erősítse egymást. Ennek megfelelően a Császári és Királyi Haditengerészet Egyesületet már évek óta meghívott kiállítóként láttuk vendégül a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező Klub rendezvényein.

Most azonban a felvetéseknél határozottabb formát öltött a tagok egy-egy korábbi felvetése, amikor Bánsági Andor elnök hivatalosan is feltette a kérdést klubunk számára: kívánjuk-e és milyen konkrét formában képzeljük el az együttműködést.

Az ezzel kapcsolatos válaszadás különös körültekintést igényel. Hiszen nemcsak a két szervezet alapszabályát kell megváltoztatni, de ki kell dolgozni az együttműködés új szervezeti kereteit (adott esetben a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező Klubban korábban felmerült, de 2007 decemberében elvetett szekciók életre hívásával), meg kell fogalmazni a korábbi szervezetek speciális tevékenységeinek további zökkenőmentes ellátását lehetővé tevő működési formákat, a közös szervezet működtetéséből és fenntartásából való részvállalás feltételeit, stb. Ebből a célból a Császári és Királyi Haditengerészet Egyesület elnökség fórumot hozott létre, ahová minden, a téma iránt érdeklődő klubtag kifejezheti véleményét, amire ezúton is ösztönözzük a tisztelt tagokat: <http://kriegsmarine.hu/forum/viewtopic.php?id=3>

Az egyesülés mindkét szervezet számára egyedi lehetőségeket kínál: a legfontosabb, hogy lehetőség nyílik rá, hogy valóban egymást erősítő módon folytassuk tovább a munkánkat. Számunkra ezen kívül lehetővé teszi, hogy megspóroljuk az új egyesület alapításával járó terheket. Bízunk benne, hogy közös megegyezésre sikerül élnünk a lehetőséggel.

Ajánló

Meghívó

Kedves Hajómakettezők!

Örömmel értesítünk benneteket, hogy 2009. október 4-én, Budapesten megrendezésre kerül a

Történelmi Vitorláshajó-Makettezők Országos Találkozója,

melyre szeretettel hívunk minden kedves hajómakettezőt!

Az esemény során az ismerkedés és szakmai eszmecsere mellett érdekes programokkal várunk mindenkit. Igény szerint lesznek technikai bemutatók (fűrészmárás, esztorgálás, pantográf, stb.), makett-, könyv- és tervrajzbemutató, valamint folyamatos vetítés is.

Az esemény házigazdája: Pálvölgyi József

Időpont: 2009. október 4., reggel 9 órai kezdettel

Helyszín: 1163 Budapest, Új Kőbánya utca 11.
(Órs Vezér Teréről 45-ös busz, Galgahévíz utcai megálló - [térkép](#))

Kapcsolat:

Aller Máté	(email: allermat@gmail.com)	Tel: 06/20 954-7389
Tóth Gyula	(email: gytoth.risspo@gmail.com)	Tel: 06/70 603-5594
Zrínyi Miklós	(email: tyrman@fv.hu)	Tel: 06/20 825-8446

Kérünk minden kedves érdeklődőt, hogy a lebonyolítás megkönnyítése érdekében mihamarabb (de legkésőbb szeptember 25-ig) jelezze részvételi szándékát a szervezőség felé a fent megadott elérhetőségek valamelyikén!

Üdvözlettel: A szervezők

A www.hajomakett.hu honlap szerkesztősége (amely hírlevelünket is rendszeresen megjelenteti) 2009. október 4-re szakmai konzultációval és modell-, illetve technikai bemutatóval egybekötött országos találkozó szervez, amelynek – nagy örömünkre – tagtársunk, Pálvölgyi József lesz a házigazdája. A rendezvényre minél több érdeklődőt várunk!

A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Hajózástörténeti és Hajómodellező Klub

HÍRLEVELE

Megjelenik negyedévente

Szerkesztő:
Dr. Balogh Tamás

E negyedévi számunk szerzői:
Pásztói Róbert, Vajda Györgyi,
Valentinyi Gyula, Dr. Balogh Tamás

Hírlevelünk elektronikus terjesztésű, letölthető a nagyobb hajózástörténeti és hajómodellező honlapokról:
www.hajomakett.hu, www.hhj.veteran.hu,
www.kriegsmarine.hu, www.zoltangozos.hu

Önt is szívesen látjuk tagjaink sorában és rendezvényeinken! A Klubfoglalásokat minden hónap harmadik hétfőjén 17:00 órai kezdettel tartjuk az alábbi címen:

1143, Budapest, Stefánia út 34., Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht. II. em. 208. sz. terem. A meghirdetett előadások 18:00 órakor kezdődnek.

Amennyiben Ön is publikálna a Hírlevélben, témajavaslatait a következő címekre juttathatja el: balogh.tamas@eum.hu, bicskei255@t-online.hu

A Szerkesztőség a változtatás jogát fenntartja !

